

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **V. J.**, zastoupena Mgr. Luděkem Voigtem, advokátem v Praze 6, Bělohorská 163, proti žalovanému: **Česká republika - Ministerstvo obrany**, se sídlem Praha 6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí rektora – velitele Univerzity obrany č.j. 715-4/2008-2994 ze dne 31.8.2008 a rozhodnutí ministryně obrany č.j. 693-12/2008-8764-RK ze dne 14.11.2008,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se včas podanou žalobou dne 17.9.2010 domáhala u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí rektora – velitele Univerzity obrany č.j. 715-4/2008-2994 ze dne 31.8.2008, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí děkana Fakulty vojenského zdravotnictví Univerzity obrany ze dne 14.6.2008, jímž byla zamítnuta její žádost o proplacení přídavku na bydlení za období od 1.9.2006 do 31.7.2007, a dále kterým nebyl přiznán nárok na náhradu nákladů řízení žádnému účastníkovi řízení.

Žalobkyně původně podala žalobu dne 13.1.2009 u Obvodního soudu pro Prahu 6, již se domáhala původně zaplacení částky 100.000 Kč a později svůj žalobní návrh, že se domáhá přezkumu rozhodnutí ministra obrany. Tento soud usnesením č.j. 33 C 15/2009-30 ze dne 27. srpna 2010 jednak připustil změnu žalobního návrhu tak, že zní „Rozhodnutí ministra

obransy ČR č.j. 693-12/2008-8764-RK ze dne 14.11.2008, se zrušuje a nahrazuje tak, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení“, a jednak odkázal žalobkyni do správního soudnictví.

Žalobkyně v období od 1. 9. 2006 do 31. 7. 2007 v rámci programu Erasmus – Socrates absolvovala studijní pobyt na universitě v Rennes ve Francii. Nezbytnou podmínkou čerpání finančních prostředků na tyto studijní pobyty je existence statusu vysokoškolského studenta. Ke studijnímu pobytu tedy nelze vyslat osobu, které bylo studium přerušeno a která podle § 54 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, není studentem.

Z osobního spisu a studijní dokumentace studentky žalovaný ověřil, že děkan nevydal rozhodnutí o povolení přerušit studium podle § 68 odst. 3 písm. c) zákona o vysokých školách. Je mimo jakoukoliv pochybnost, že vydání rozhodnutí v této věci nemůže být nahrazeno jinou formou.

Z tohoto důvodu žalovaný konstatoval, že nedatovaný zápis ve výkaze o studiu s textem „Studium přerušeno od 1.9.2006 do 31.8.2007 – RD č. 30“ a následný „opětovný zápis ke studiu“ ze dne 3.9.2007, stejně jako „Vyrozumění o rozhodnutí“ ze dne 30.8.2006, podepsané náčelníkem oddělení výuky, vědy a zahraničních aktivit FVZ pplk. P., nemohou zakládat právní důsledky rozhodnutí o přerušení studia, přičemž vyhotovení uvedených zápisů a písemností považoval žalovaný za administrativní pochybení zaměstnanců, kteří je učinili.

S odkazem na ustanovení § 61 odst. 4 ve spojení s § 151 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, byla zamítnuta žádost studentky o proplacení přídatku na bydlení za období od 1.9.2006 do 31.7.2007. Žalovaný současně potvrdil závěr správního orgánu prvního stupně, že u studentky nedošlo v souvislosti s výjezdem na zahraniční studijní pobyt ke změně zařazení v hodnostním sboru podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o vojácích, a že ustanovení věty čtvrté § 61 odst. 4 téhož zákona stanoví výlukou z nároku na přídatek na bydlení po dobu služebního zařazení čekatele.

Z žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 14.11.2008, č.j. 693-12/2008-8764-RK, vyplývá, že ministryně obrany po důkladném posouzení všech okolností případu dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí rektora – velitele Univerzity obrany, č.j. 715-4/2008-2994, ze dne 31.8.2008 není v rozporu s právními předpisy, a proto neshledala důvod k přezkumu mimo odvolací řízení podle § 156 zákona o vojácích.

Žalobkyně se svým podáním domáhala zrušení napadených rozhodnutí a namítala jeho nezákonnost a nerovné zacházení, když jiným studentům byl přídatek na bydlení přiznán.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 20. 5. 2011 navrhl jednak žalobu odmítnout s tím, že přezkum oznámení ministryně obrany ČR č.j. 693-12/2008-8764-RK ze dne 14.11.2008 je vyloučen ze soudního přezkumu ve správním soudnictví, a že žalobkyně první žalobu (u Obvodního soudu pro Prahu 6) podala opožděně po uplynutí lhůty uvedené v § 72 odst. 1 soudního řádu správního.

Pro případ, kdy by Městský soud v Praze dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky řízení, navrhl žalovaný žalobu zamítnout s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze rozhodl ve věci bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobkyně (doručeno zástupci žalobkyně dne 18.2.2011), ani žalovaný správní orgán (doručeno dne 31.3.2011), nevyjádřily.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud se nejprve zabýval námitkou nedostatku pasívní legitimace a dospěl k závěru, že není důvodná. Především je nutno poukázat za fakt, že Univerzita obrany byla zřízena dne 1. září 2004 zákonem č. 214/2004 Sb., o zřízení Univerzity obrany. V souladu se zákonem o vysokých školách je základním právním dokumentem vysoké školy Statut, v inkriminované věci Statut Univerzity obrany, (dále jen „statut“). V tomto statutu se expressis verbis uvádí, že Univerzita obrany je součástí organizační složky státu Ministerstva obrany, financovaná ze státního rozpočtu, zejména z kapitoly Ministerstva obrany. Je tedy nesporné, že žalobkyně domáhající se zrušení rozhodnutí rektora – velitele Univerzity obrany č.j. 715-4/2008-2994 ze dne 31.8.2008, označila správně jako žalovaný správní orgán Ministerstvo obrany. Napadala-li žalobkyně současně i rozhodnutí ministryně obrany, nemohla jako žalovaný správní orgán označit jiný orgán než Ministerstvo obrany.

Soud se dále zabýval otázkou včasného podání žaloby a dospěl k závěru, že žaloba u Obvodního soudu byla podána včas. Žalovaným předložený správní spis obsahuje pouze kopii návrhu rozhodnutí ministryně obrany bez č.j. a data, neobsahuje ani doklad o doručení této písemnosti žalobkyni. Za této situace musel soud uzavřít s tím, že žalovaný nedoložil své tvrzení, že žaloba byla u Obvodního soudu pro Prahu 6 podána opožděně.

Podle § 61 odst. 4 věta čtvrtá zákona o vojácích přidavek na bydlení vojákovi nenáleží, jestliže bez vážných důvodů odmítne služební byt zajištěný ministerstvem; nenáleží rovněž po dobu jeho služebního zařazení jako čekatele, ve zkušební době, po dobu přerušení služebního poměru podle § 11 nebo pokud je mu ministerstvem hrazeno nájemné za byt v místě pravidelného výkonu služby v zahraničí.

Z dikce citovaného ustanovení je nutno dovodit, že pokud bylo žalobkyni z rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany, resp. dalších kapitol státního rozpočtu a rozpočtu Evropské unie poskytnuty finanční prostředky v období od 1. 9. 2006 do 31. 7. 2007, když v rámci programu Erasmus – Socrates absolvovala studijní pobyt na universitě v Rennes ve Francii, nemohl jí vzniknout souběžný zákonný nárok proplacení přídatku na bydlení za období od 1.9.2006 do 31.7.2007. Žalovaný tedy svým postupem nijak neporušil práva žalobkyně, když jí náhradu nepřiznal.

Finanční prostředky určené na aktivitu mobilita studentů - pracovní stáže v rámci programu ERASMUS lze bezvýjimečně použít pouze v souladu se stanovými podmínkami. Stipendium je poskytnuto studentovi, který se zúčastní pracovní stáže v zemi zapojené do Programu celoživotního učení s cílem plnit příslušné oprávněné aktivity v hostitelské organizaci. Student musí být a) zapsán do akreditovaného bakalářského, magisterského nebo doktorského studijního programu na vysílající vysoké škole; b) nebo musí být zapsán ke studiu na vysílající vyšší odborné škole. Student může být občanem jakékoliv země, ale musí studovat v České republice v akreditovaném studijním programu. Po celé období pracovní stáže v zahraničí musí být student řádně zapsán ke studiu na vysílající instituci, nemůže tedy ukončit studium (absolvování státních závěrečných zkoušek nebo absolutoria) před ukončením pracovní stáže v zahraničí.¹

V inkriminované věci je tedy nesporné, že nezbytnou podmínkou čerpání finančních prostředků pro studijní pobyty v rámci programu ERASMUS je existence statusu vysokoškolského studenta. Pokud žalobkyně jak tvrdila, skutečně v rámci svého zahraničního studijního pobytu v rámci programu ERASMUS měla přerušené vysokoškolské studium, porušila podmínky tohoto programu.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

¹ Viz blíže <http://erasmus-database.naep.cz>

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. května 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová